

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**ITINERARI[I] || ITALIAE || RERVMQ. ROMANARVM || LIBRI
TRES ||**

Schottus, Franciscus

Antverpiae, 1600

Parma.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70633](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70633)

P A R M A .

V Rbs hæc ædificiis splendet cum primis, opulentiaque floret. Principum enim, ac illustrium familiarum palatia, ac mansiones habet multas, ac ciuium ditium multitudine plena est. Ager nimirum est circumquaque fœcundissimus ac amoenissimus, omnium frugum ac fructuum abundans: optimi vini, olei, lactis, & casei copia terrarum ubique celebris. Itaque Parma non solum cum vicina Placentia, verum etiam cum cæteris Cisalpinæ Galliæ præclaris vrribus certare suis opibus potest: nec inter eas præteriri, in quibus Dia fortuna rerum omnium copiæ cornu suum benigniter effundere videtur. Posita quidem est in Aemiliæ viæ plano, quinis ab Appennino passuum milibus, flumineque irrigatur eiusdem nominis, quod suburbia ad occasum Vergentia separat ab ipsa ciuitate. An vero flumini vrbs nomen dederit, an ab eodem acceperit, obscurum est. Non enim memini antiquorū quempiam *Parmam* fluuium nominasse: Vrbis quidem *Parmæ* apud Liuium, Polybium, Tullium, aliosque classicos authores celebris ac crebra fit mentio. Quæ Romanorum facta Colonia est simul cum Mutina florente Rep. post urbem C. anno D L X X . Q. Fabio Labeone, M. Claudio Marcello coss. deductis eò binis ciuium milibus in agro, qui proximè Boiorum antè Tuscorum fuerat. Iam tum appellatam fuisse Parmam, ex Liuio, Polybio, cæterisque colligere est. An aliud nomen antea habuerit, nobis quidem non liquet. Qui *Chrisopolim* prius dictam volunt (Sicardus & Albertutius) neutiquam satisfaciunt: atque multò minus Aenius ille Viterbinus, qui ex Aramea, nescio qua lin-

C 5

guæ

guia fictitia, etymo prosus friuolo, *Parmam* quasi
Parvam i.e. hastam vel principatum colonia-
rum nominatam imaginatur. Itaque magis
eorum opinioni accedo, qui à scuri rotundi for-
ma coloniam in plano positam, antiquitus *Par-
vam* nominatam volunt. Cuius vocis significa-
tionem Varro ex vetusta Gallica lingua pro-
didisse videtur, cum *Parmam* dici vult scutum,
quo pedites vtebantur, quia è medio in omnes
partes par esset. A scuto igitur vel parma no-
men aptius vrbi est: quæ colonos ac ciues sem-
per habuit nobiles, Martios, ac animosos, inge-
nioque ad literarum studia, & ad reip. gubernationem non solùm, sed etiam ad rem militarem aptissimo. Quorum indeolem ita depingit
in Parma sua Iulius Scaliger:

*Inuentum mediis præclarum nomen in armis
Prædita quo sit gens ignea Marte docet.
Ingenium rapidum facili flammatur ab ira,
Sed viget in patulo pectore purus amor.
Magnarimo, precium est, non displicuisse pudori,
Hoc satis, officiis cedere turpe putat.*

REGIVM LEPIDI.

VRBS populo frequens est, omnibusq. rebus
affluens: agro vbere fœcundissimoque
cincta. Et antiquitate certat cum aliis vicinis
urbibus. Aemiliæ viæ item imposta Romanorum
est Colonia, cuius celebrem M. Tullius,
Strabo, & Corñ Tacitus aliique veteres men-
tionem fecere. Sed quando primùm; vel quo-
rum auspiciis deducta sit, nō planè liquet. Quia
tamen Regium Lepidi ab initio semper nuncupar-
rint, plures opinantur à M. Lepido, qui Aemiliam
viam anno ab V.C. D.LXVII. strauerat, vel con-
ditam, vel deductam paulò post fuisse.

M V.